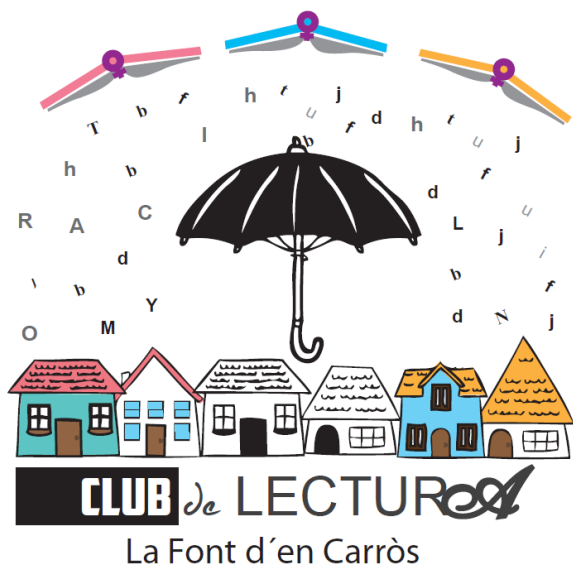

EXCURSIÓ A ALTEA: dissabte 18 d'octubre 2025

*agència de lectura Francesc Ferrer Pastor
c/ St. Isidre – Edifici Polivalent
46717 La Font d'en Carròs*

*tel. 96 283 38 95
c/e: arxiu@lafontdencarros.es
www.lafontdencarros.es/biblioteques*

*Horari:
de dilluns a dijous de 16h a 21h
divendres de 16h a 20.30h*

AJUNTAMENT
LA FONT D'EN CARRÒS
(València)

Les biblioteques
valencianes amb

a
Carmelina
Sánchez-Cutillas
Espectora de l'any 2020

EXCURSIÓ LITERÀRIA

Carmelina Sánchez-Cutillas
Espectora de l'Any 2020-2021

«Pregue, somnie i fins i tot maldic en valencià»

a
Carmelina
Sánchez-Cutillas
Espectora de l'any 2020

L'autora: CARMELINA SÁNCHEZ-CUTILLAS

Carmelina Sánchez-Cutillas i Martínez del Romero va viure amb una passió semblant la seva tasca com a estudiosa de la història medieval valenciana i la creació literària.

Néta de l'historiador Francesc Martínez i Martínez, neix circumstancialment a Madrid el 1921, i després d'una curta estada a Barcelona viu la seva infantesa entre València i **Altea** (Marina Baixa), ciutat que després seria l'escenari d'alguns dels seus llibres més celebrats. Estudia Filosofia i Lletres a la Universitat de València i un cop finalitzats els estudis comença a col·laborar en la secció cultural del diari *Levante*, amb articles d'història i literatura medieval. Pertany a la generació de poetes valencianes de postguerra, juntament amb **Maria Ibars**, **Matilde**

Llòria o **Maria Beneyto**, entre altres.

En el seu vessant poètic destaquen els reculls *Un món rebel* (1964), *Conjugació en primera persona* (1969), *Els jeroglífics i la pedra de Rosetta* (1976) i *Llibre d'amic i amada* (1980). Tots ells suposen un esdeveniment remarcable dins la poesia feta a la Comunitat Valenciana durant els últims anys del franquisme i de la transició. D'arrels clàssiques, però amb una clara voluntat de viure el seu temps, des dels primers poemes d'*Un món rebel* trobem una veu que connecta amb les aspiracions de llibertat i redreçament de la cultura del

seu poble, però sense oblidar el món interior, els dubtes i les inseguretats d'una escriptora de la segona part del segle XX. També les proses poètiques d'*Els jeroglífics i la pedra de Rosetta* suposen un punt de referència ineludible per a les generacions posteriors.

Tot aquest prestigi poètic es veu una mica eclipsat per l'èxit de la novel·la ***Matèria de Bretanya*** (1976), guanyadora l'any 1975 del premi Octubre-Andròmina de narrativa, convocat per l'editorial Tres i Quatre. La novel·la és una reflexió sobre la memòria des d'un punt de vista mitològic, amb una visió de la infantesa i de la seva terra que es queda amb força al cor dels lectors i que, a hores d'ara, ha tingut més de deu edicions, la darrera el 2016, a cura de Carme Manuel. Singular llibre d'iniciació, escrit amb un llenguatge clar i intens a la vegada, ocupa un lloc preferent en la recuperació de la cultura i la llengua valencianes que es viu a partir de la dècada de 1970 a la Comunitat Valenciana.

Va ser distingida "Valenciana de l'any 2008" per la Fundació Huguet, i fou sòcia d'honor de l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana.

Carmelina Sánchez-Cutillas mor a València l'any 2009.

L'obra: MATÈRIA DE BRETAGNA

El llibre arreplega una sèrie de records de la infantesa de l'autora a Altea (Marina Baixa) en una època que, pel rerefons social que s'hi descriu, correspon als anys immediatament anteriors a la Guerra Civil. És a dir, **quan l'autora tenia entre sis i nou anys**. En total una trentena de capítols breus estructurats al voltant de fets i personatges que, engolits per l'espiral del temps, ara ja no són més que memòria.

La nena Carmelina viu amb els pares a Madrid i passa els estius a Altea on resideix el seu avi Francesc Martínez i Martínez (1865-1946), un eminent historiador i folklorista valencià que va nàixer i morir en aquella vila en la qual exercia una notable autoritat intel·lectual respectada per tothom.

"El meu avi resava el rosari a sa casa, a soles i sense donar la llanda a ningú. Jo no sabia si ell era republicà, perquè encara que érem en l'època de la República jo en coneixia molt pocs, de republicans, i sentia com les senyores es planyien per aquell rei tan simpàtic i tan espanyol que se n'havia hagut d'anar d'aquella manera (...) recorde que malgrat i no saber si ell era republicà, el sentia malparlar dels Borbons i deia que havien estat fatídics per a la nostra història. Per això a ciutat, a sa casa, tenia un retrat d'un d'ells, que li dien **Felip d'Anjou**, i, com que es veu que havia estat el més bord de tots, el tenia penjat cap per avall (...)" Una acotació: Carmelina Sánchez-Cutillas revelaria que una de les persones que visità aquella casa en els anys 30 fou **Carlos Sarthou**, qui seria més endavant cronista oficial de Xàtiva i director del Museu de l'Almodí de Xàtiva fins 1961 i artífex del quadre penjat cap per avall de Felip V al museu xativí. L'escriptora no tenia cap dubte d'on procedia aquella inspiració.

(llibres prestats per la bta d'Oliva)

PER FAVOR, TORNEU ELS LLIBRES ABANS DEL 20 D'OCTUBRE!!!!